

1977. évi 18. törvényerejű rendelet

a Magyar Népköztársaság¹ és az Osztrák Köztársaság között Budapesten, az 1975. évi február hó 25. napján aláírt Konzuli Egyezmény kihirdetéséről²

Hatályos: 2007. 01. 01. –

(A megerősítő okiratok kicserélése 1977. március hó 1. napján Bécsben megtörtént.)

1. § A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa³ a Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között Budapesten, az 1975. évi február hó 25. napján aláírt Konzuli Egyezményt e törvényerejű rendelettel kihirdeti.

2. § Az 1. §-ban említett Egyezmény magyar nyelvű szövege a következő:

„ KONZULI EGYEZMÉNY a Magyar Népköztársaság és az Osztrák Köztársaság között

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa és az Osztrák Köztársaság Szövetségi Elnöke attól az óhajtól vezettetve, hogy a két állam közötti baráti kapcsolatokat megerősítsék és a két állam közötti konzuli kapcsolatokat szabályozzák és fejlesszék,

elhatározták, hogy Konzuli Egyezményt kötnek és e célból Meghatalmazottaikká kinevezték:

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa:

Puja Frigyes külügyminisztert;

Az Osztrák Köztársaság Szövetségi Elnöke:

dr. Erich Bielka külügyminisztert;

akik jó és kellő alakban talált meghatalmazásaik kicserélése után az alábbiakban állapodtak meg:

I. fejezet

Meghatározások

1. cikk

(1) Az ebben az Egyezményben használt kifejezések jelentése a következő:

1. a „konzulátus” főkonzulátust, konzulátust, alkonzulátust és konzuli ügynökséget jelent;
 2. a „konzuli kerület” az a terület, ahol a konzulátus a konzuli feladatok végzésére jogosult;
 3. a „konzulátus vezetője” az a személy, akit megbíztak azzal, hogy e minőségében tevékenykedjék. A konzulátus vezetője főkonzul, konzul, alkonzul vagy konzuli ügynök lehet;
 4. a „konzuli tisztviselő” minden olyan személy, ideértve a konzulátus vezetőjét is, akit konzuli feladatok ellátásával hatalmaztak fel;
 5. a „konzuli alkalmazott” a konzulátuson igazgatási vagy műszaki munkakörben alkalmazott személy;
 6. a „kíségítő személyzet tagja” a konzulátuson kíségítői munkakörben alkalmazott személy;
 7. a „magánszemélyzet tagja” a konzulátus tagja által alkalmazott személy;
 8. a „konzulátus tagja” a konzuli tisztviselő, a konzuli alkalmazott és a kíségítő személyzet tagja;
 9. a „konzulátus helyiségei” kizárólag a konzulátus céljára használt épületek vagy épületrészek és az ezekhez tartozó telkek, tekintet nélkül tulajdonjogi helyzetükre;
 10. a „konzuli irattár” a konzulátus iratai, okmányai, levelezése, könyvei, filmjei, magnetofonkészülékei és nyilvántartásai, valamint rejtjelkulcsai és rejtjelzőgépei, kartotékai, valamint ezek védelmére vagy őrzésére szolgáló berendezési tárgyai;
 11. a „küldő állam hajója” minden olyan tengeri és belvízi hajó, amely a küldő állam jogszabályai szerint ebben az államban lajstromozva van. Ez a kifejezés nem foglalja magában a hadihajókat.
- (2) Az Egyezménynek a küldő állam állampolgáraitra vonatkozó rendelkezéseit azokra a jogi személyekre, kereskedelmi jogi társaságokra is értelemszerűen alkalmazni kell, amelyek a küldő állam jogszabályainak megfelelően alakultak meg és székhelyük ebben az államban van.

**Konzulátus létesítése. A konzuli tisztviselő
kinevezése**

2. cikk

- (1) Konzulátust a fogadó államban csak ennek az államnak a hozzájárulásával lehet létesíteni.
- (2) A konzulátus székhelyét, rangját és a konzuli kerületet a Szerződő Felek együttesen állapítják meg.

3. cikk

- (1) A küldő államnak diplomáciai úton meg kell győződnie arról, hogy a fogadó állam hozzá fog-e járulni ahhoz, hogy az a személy, akit a küldő állam a konzulátus vezetőjévé kíván kinevezni, hivatali feladatát elláthassa.
- (2) A küldő állam diplomáciai úton megküldi a fogadó állam Külügyminisztériumának a konzuli kinevezési okiratot vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más megfelelő okiratot. Ebben meg kell jelölni a konzulátus vezetőjének családi és utónevét, rangját, a konzuli kerületet, valamint a konzulátus székhelyét.
- (3) A fogadó állam a konzuli kinevezési okirat vagy a konzulátus vezetőjének kinevezéséről szóló más megfelelő okirat bemutatása után a konzulátus vezetője részére kiadja a működési engedélyt vagy más megfelelő engedélyt.
- (4) A konzulátus vezetője a fogadó állam által kiadott működési engedély vagy más megfelelő engedély megadása után kezdheti meg feladatai ellátását.
- (5) A fogadó állam a működési engedély vagy más megfelelő engedély kiadása előtt beleegyezését adhatja ahhoz, hogy a konzulátus vezetője a feladatait ideiglenesen elláthassa.
- (6) A fogadó állam hatóságai a működési engedély vagy más megfelelő engedély, illetőleg az ideiglenes működésre vonatkozó beleegyezés megadásakor megteszik a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzulátus vezetője a feladatait elláthassa.

4. cikk

- (1) A küldő állam közli a fogadó állam Külügyminisztériumával annak a konzuli tisztviselőnek családi és utónevét, valamint rangját, aki nem a konzulátus vezetője.
- (2) A küldő állam a fogadó állam Külügyminisztériumát értesíti:
 1. a konzulátus tagjainak kinevezéséről, kinevezésüket követően a konzulátusra való érkezésükről, hivatali működésük megkezdéséről, végleges eltávozásukról vagy hivatali működésük megszüntetéséről;
 2. a családtagnak érkezéséről és végleges eltávozásáról, valamint arról, hogy valamely személy családtaggá vált, vagy megszűnt az lenni, feltéve, hogy e személy a konzulátus tagjával közös háztartásban él és őt a konzulátus tagja tartja el;
 3. a fogadó államban lakó személyeknek a konzulátus tagjaként való alkalmazásáról és elbocsátásáról.
- (3) Az érkezésről és a végleges eltávozásról lehetőleg előzetes értesítést kell adni.

5. cikk

A fogadó állam a konzulátus azon tagja számára, aki a küldő állam állampolgára, fényképpel ellátott igazolványt állít ki, amely tanúsítja személyazonosságát, valamint azt, hogy a konzulátus tagja.

6. cikk

Konzuli tisztviselő kizárólag a küldő állam állampolgára lehet és nem lehet a fogadó államnak állandó lakosa.

7. cikk

(1) A fogadó állam diplomáciai úton bármikor - anélkül, hogy a döntését meg kellene indokolnia - közölheti a küldő állammal, hogy szándékában áll a konzulátus vezetőjének adott működési engedélyt, vagy más megfelelő engedélyt visszavonni, illetőleg, hogy a konzulátus más tagja számára elfogadhatatlan. Ebben az esetben a küldő állam visszahívja ezt a konzuli tisztviselőt, illetőleg a konzulátus más tagjának megszünteti a hivatali megbízását.

(2) Ha a küldő állam ésszerű határidőn belül nem tesz eleget az [\(1\) bekezdésben](#) meghatározott kötelezettségének, a fogadó állam diplomáciai úton a konzulátus vezetőjétől a működési engedélyt megvonhatja vagy a konzulátus más tagja esetében közölheti a küldő állammal, hogy őt már nem tekinti a konzulátus tagjának.

III. fejezet

Könnyítések, kiváltságok és mentességek

8. cikk

(1) A fogadó állam gondoskodik a konzuli tisztviselő, a konzuli helyiségek és a konzulátus vezetője lakásának védelméről és megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a konzuli tisztviselő feladatait elláthassa és élvezhesse mindazokat a könnyítéseket, kiváltságokat és mentességeket, amelyeket az Egyezmény, valamint a fogadó állam jogszabályai biztosítanak.

(2) A fogadó állam köteles a konzuli tisztviselő számára a kellő tiszteletet megadni és megtenni minden szükséges intézkedést a személye, szabadsága vagy méltósága megsértésének megelőzése érdekében.

9. cikk

(1) Ha a konzulátus vezetője valamilyen okból nem tudja a feladatait ellátni, vagy ha a tisztsége ideiglenesen megüresedik, a küldő állam megbízhatja a konzulátus ideiglenes vezetésével a konzulátus vagy a fogadó államban működő másik konzulátusa konzuli tisztviselőjét, illetőleg a fogadó államban működő diplomáciai személyzetének egyik tagját. Ennek a személynek a családi és utónevét előzetesen közölni kell a fogadó állam Külügyminisztériumával.

(2) A konzulátus ideiglenes vezetésével megbízott személy a konzulátus vezetőjének feladatait látja el. Ugyanazok a kötelezettségek terhelik és ugyanazokat a könnyítéseket, kiváltságokat és mentességeket élvezi, mintha a 3. cikk rendelkezéseinek megfelelően nevezték volna ki.

(3) Ha az [\(1\) bekezdésben](#) foglaltak szerint a konzulátus ideiglenes vezetésével a küldő állam diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének tagját bízták meg, e megbízás nem érinti diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

10. cikk

(1) Ennek az Egyezménynek a konzuli tisztviselő jogairól és feladatairól szóló rendelkezései kiterjednek a küldő állam diplomáciai képviselte diplomáciai személyzetének arra a tagjára is, akit a fogadó államban konzuli feladatok teljesítésével bíztak meg.

(2) Az [\(1\) bekezdésben](#) megjelölt személy konzuli tevékenysége nem érinti a diplomáciai kiváltságait és mentességeit.

11. cikk

(1) A küldő állam a fogadó államban a fogadó állam jogszabályainak megfelelően ingatlanok tekintetében tulajdonjogot vagy bérleti jogot szerezhet a konzuli helyiségek, valamint a konzulátus tagjainak lakása céljára.

(2) A fogadó állam szükség esetén segítséget nyújt a küldő államnak a fenti célokra szükséges ingatlanok tulajdonjogának vagy bérleti jogának a megszerzéséhez.

12. cikk

(1) Azon az épületen, amelyben a konzulátus van, továbbá a konzulátus vezetőjének a lakásán el lehet helyezni a küldő állam címerét, valamint a küldő és a fogadó állam nyelvén fel lehet tüntetni a konzulátus elnevezését.

- (2) A konzulátusra, valamint a konzulátus vezetőjének lakására ki lehet tűzni a küldő állam zászlaját.
- (3) A konzulátus vezetője hivatalos tevékenysége gyakorlása során a közlekedési eszközeire kitűzheti a küldő állam zászlaját.

13. cikk

- (1) A konzulátus helyiségei sérthetetlenek.
- (2) A fogadó állam hatóságai csak a konzulátus vezetőjének, a küldő államnak a fogadó államban levő diplomáciai képviselő vezetőjének, vagy az általuk erre felhatalmazott személynek engedélyével léphetnek be a konzulátus helyiségeibe.
- (3) A konzulátus helyiségeit, azok berendezését és a konzulátus egyéb vagyonát - ideértve a közlekedési eszközöket is - nem lehet a honvédelem céljára vagy más közérdekű célokra lefoglalni.
- (4) E cikk rendelkezéseit alkalmazni kell a konzuli tisztviselő lakására is.

14. cikk

A konzuli irattár mindig és az elhelyezésétől függetlenül sérthetetlen.

15. cikk

- (1) A fogadó állam megengedi és védi a konzulátus szabad érintkezését bármely hivatalos célra. A konzulátus a kormányával, ennek diplomáciai képviselőivel és a küldő állam más konzulátusával való érintkezésben - bárhol legyenek is azok - minden alkalmas eszközt igénybe vehet, ideértve a diplomáciai vagy konzuli futárokat, a diplomáciai vagy konzuli küldeményt vagy a rejtjeles hírközlést is. A konzulátus rádióadóállomást csak a fogadó állam beleegyezésével létesíthet és használhat.
- (2) A konzulátus hivatalos levelezése sérthetetlen.
- (3) Azokat a csomagokat, amelyekből a konzuli küldemény áll, le kell pecsételni, külsőleg láthatóan, ilyen küldeményként kell feltüntetni. A küldemény csak hivatalos levelezést és a konzulátus hivatalos használatára szolgáló iratokat és tárgyakat tartalmazhat.
- (4) A [\(3\) bekezdésben](#) foglalt feltételeknek megfelelő konzuli küldeményt sem felnyitni, sem megvizsgálni, sem pedig visszatartani nem szabad.
- (5) A konzuli futárnak magával kell vinnie olyan hivatalos iratot, amelyből kitűnik ez a minősége és azoknak a csomagoknak a száma, amelyekből a konzuli küldemény áll. A konzuli futárnak a küldő állam polgárának kell lennie és nem lehet a fogadó állam állandó lakosa. A futárt feladatai ellátása során a fogadó állam védelemben részesíti. Személyes sérthetlenséget élvez és nem lehet őt letartóztatni, őrizetbe venni, vagy szabadságában egyéb módon korlátozni.
- (6) Konzuli küldeményt hajtó vagy a polgári légiközlekedés repülőgépének parancsnoka is vihet. A parancsnokot el kell látni olyan hivatalos irattal, amelyben feltüntetik azoknak a csomagoknak a számát, amelyekből a konzuli küldemény áll, a parancsnokot azonban nem lehet konzuli futárnak tekinteni. A konzulátus egyik tagja a konzuli küldeményt a parancsnoknak közvetlenül és akadálytalanul átadhatja, illetőleg tőle átveheti.

16. cikk

- (1) A konzulátus vezetője mentes a fogadó állam büntető joghatósága alól. Személyes sérthetlenséget élvez és ezért őt sem letartóztatni, sem őrizetbe venni, sem pedig szabadságában más módon korlátozni nem szabad.
- (2) A konzulátus vezetője mentes továbbá a fogadó állam polgári és államigazgatási joghatósága alól, kivéve:
 1. a fogadó állam területén fekvő személyi tulajdonban álló ingatlanra vonatkozó dologi jogi pert, hacsak a konzulátus vezetője az ingatlant nem a küldő állam javára, a konzulátus céljára tartja birtokában;
 2. az olyan hagyatéki eljárással kapcsolatos pert, amelyben a konzulátus vezetője magánszemélyként, mint végrendeleti végrehajtó, hagyatéki gondnok, örökös, vagy hagyományos és nem a küldő állam képviselőjeként szerepel;
 3. olyan pert, amely a konzulátus vezetője által a fogadó államban hivatalos tevékenysége körén kívül folytatott bármilyen szabadfoglalkozással, vagy kereskedelmi tevékenységgel kapcsolatos;
 4. valamely harmadik személy által indított olyan polgári pert, amelyet jármű, illetőleg vízi-, vagy légi jármű által a fogadó állam területén okozott balesetből származó kártérítés iránt indítottak.
- (3) A konzulátus vezetőjével szemben csak a [\(2\) bekezdés 1-4. pontjában](#) említett esetekben lehet végrehajtási intézkedést tenni, feltéve, hogy a végrehajtás személye és lakása sérthetlenségének csorbitása nélkül foganatosítható.

17. cikk

(1) Az a konzuli tisztviselő, aki nem vezetője a konzulátusnak, valamint a konzuli alkalmazott a konzuli feladatai körében végzett tevékenysége tekintetében nincs alávetve a fogadó állam joghatóságának. Ugyanez vonatkozik a hivatali kötelezettsége teljesítése körében végzett tevékenysége tekintetében a kisegítő személyzet tagjára is. Azt a konzuli tisztviselőt, aki nem vezetője a konzulátusnak, nem szabad sem letartóztatni, sem őrizetbe venni, sem pedig személyes szabadságát más módon korlátozni, kivéve olyan szándékos bűncselekmény esetét, amelynek elkövetését a fogadó állam jogszabályai ötévi szabadságvesztés-büntetéssel, vagy ennél súlyosabb büntetéssel fenyegetnek, továbbá az ilyen bűncselekménnyel kapcsolatban hozott jogerős bírói határozat végrehajtásának esetét.

(2) Az [\(1\) bekezdés](#) rendelkezései nem alkalmazhatók:

1. az olyan szerződés kötéséből eredő polgári per esetén, amelyet az [\(1\) bekezdésben](#) említett személy - kifejezetten vagy hallgatólagosan - nem a küldő állam megbízottjaként kötött, vagy

2. valamely harmadik személy által indított olyan polgári per esetén, amelyet jármű, illetőleg vízi-, vagy légi jármű által a fogadó állam területén okozott balesetből származó kártérítés iránt indítottak.

(3) Ha az [\(1\) bekezdésben](#) említett személy ellen büntető eljárást indítottak, vagy őt letartóztatták, illetőleg őrizetbe vették, vagy személyes szabadságában más módon korlátozták, erről az illetékes hatóságnak a konzulátus vezetőjét haladéktalanul értesítenie kell.

(4) Ha a konzuli tisztviselő ellen, aki nem vezetője a konzulátusnak, büntető eljárást indítottak, az eljárást a konzuli tisztviselőt hivatali állása folytán megillető tisztelettel és oly módon kell lefolytatni, hogy a konzuli feladatok végzését minél kisebb mértékben akadályozza.

18. cikk

(1) A küldő állam lemondhat a konzulátus tagjának a fogadó állam joghatósága alóli mentességéről. A lemondásnak minden esetben kifejezettnek kell lennie és azt a fogadó állammal írásban közölni kell.

(2) Ha az Egyezmény rendelkezései szerint a fogadó állam joghatósága alól mentes személy keresetet indít, az alapkeresettel közvetlenül összefüggő viszontkereset tekintetében nem hivatkozhat a joghatóság alóli mentességre.

(3) A joghatóság alóli mentességről való lemondás polgári jogi és államigazgatási ügyekben nem jelent lemondást a határozat végrehajtása alóli mentességről, erre vonatkozóan külön lemondásra van szükség.

19. cikk

(1) A konzulátus tagja a fogadó állam bírósági vagy államigazgatási eljárása során tanúként megidézhető. Ha a konzuli tisztviselő az idézésnek nem tesz eleget, vagy a vallomástételt megtagadja, ellene semmilyen kényszer- vagy büntető intézkedés nem alkalmazható. A konzuli alkalmazott, vagy a kisegítő személyzet tagja a tanúzást csak a [\(3\) bekezdésben](#) meghatározott esetekben tagadhatja meg.

(2) Az a hatóság, amely a konzuli tisztviselőt tanúként megidézte, feladatai ellátásában nem akadályozhatja. E hatóság, amennyiben lehetséges, a vallomást a konzuli tisztviselő lakásán vagy a konzulátuson, illetve írásbeli nyilatkozat alakjában is felveheti.

(3) A konzulátus tagja feladatai ellátásával összefüggő ügyben tanúvallomástételre, vagy erre vonatkozó hivatalos levelezés és ügyirat bemutatására nem kötelezhető. A konzulátus tagja megtagadhatja, hogy mint a küldő állam jogának szakértője vallomást tegyen.

20. cikk

A konzulátus tagjai mentesek a fogadó államban a fegyveres erőkhöz való szolgálat és kötelezettség, kötelező közérdekű szolgálat, valamint az ezek helyett adott esetben megállapított hozzájárulások alól.

21. cikk

A konzulátus tagjai mentesek minden olyan kötelezettség alól, amelyet a fogadó állam jogszabályai a külföldiek nyilvántartásba vétele, illetőleg lakhatási engedélye tekintetében előírnak.